ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

СТВОРИЛИ ВІДДІЛ СЕКЦІЇ МОЛОДІ.

Дня 28. лютого було в Сейнт Катерінс, Онт. віче в справі зорґанізування відділу Секції Молоді. Головував на вічу тов. І. Паладійчук, секретарював т. І. Бізнар.

В той день прибув до нас від Провкому Секції Молоді тов. П. Кулій з Торонто. Він і промовляв на тому вічу. Вказуючи на сьогочасне міжнародне положення, на революційні бої й боротьбу працюючих проти капіталу, про наступ фашізму на робітництво усього світу, промовець вказав і на те, що у тому наступі капіталу чималу роль відограє й молодь, що находиться по всяких клюбах, бойскавтах, кадетах, то що. В отих орґанізаціях гуртується велике число молоді працюючих і відтам їх треба відтягнути, орґанізовуючи всю працюючу молодь в робітничих рядах в Секції Молоді.

Секція Молоді виховує нову зміну й готовить її до боротьби в злуці з усіми працюючими проти капіталу і його наступу на фронт пролетаріяту.

Вказуючи на загрозу війни, що її готує капітал проти Радянського Союзу і всіх працюючих, тов. Кулій сказав, що в першу чергу імперіялісти світу гнатимуть на воєнний фронт працюючу молодь. І, щоб не допустити до масового вбивства працюючої молоді, треба обєднати її вже зарання в робітничих боєвих орґанізаціях молоді, в Секції Молоді, Комсомолі; треба дати їм в руки їхню пресу, журнали "Світ Молоді", "Йонґ Воркера".

Не забув молодий товариш згадати про наступ торонтонської поліції на фронт працюючих, сказав і про те, як торонтонська поліція кидає слізними бомбами на мітінґах, що їх скликують працюючі, та не дає говорити на своїй рідній мові.

По промові тов. Кулія ставили присутні деякі запитання. До Секції Молоді вписалося того дня 15 членів і членкинь. З за пізньої пори того дня не вибрано заряду відділу Секції Молоді, а переведено вибір на зібрані членства тієї молодечої орґанізації дня 3. березня.

Відділ Секції Молоді вже створений, побажати-б тільки, щоб молоді товариші й товаришки розгорнули свою працю.

Товаришеві П. Кулієві за його труд і допомогу в орґанізуванні Секції Молоді ми щиро дякуємо.

І. Бізнар, секр.

Сейнт Кетерінс, Онт.

СВЯТКУВАЛИ ДЕНЬ ПАРИЗЬКОЇ КОМУНИ.

Старанням робітничих орґанізацій в Лондон, Онт., відбулось на 7. березня масове віче. Віче відкрив тов. В. Хомик, пояснюючи, що віче скликано для вшанування памяти Паризької Комуни.

Про Паризьку Комуну й бої комунарів на барикадах Парижа переповів тов. Аристов. У своїй промові вказав він на загрозу імперіялістської війни проти Радянського Союзу, розяснюючи, що проти отого нападу мусять повстати всі працюючі до боротьби проти капіталу й проти його воєнного поготівля.

Тов. Паюк пояснив, чому працюючі мусять зводити боротьбу і як її треба вести. Вказуючи на атаки поліції в деяких місцевостях на працюючих та заборону промовляти на чужинецьких мовах, промовець взивав всіх робітників, щоб непохитно стояли на сторожі своїх прав і боронили свої інтереси перед наступом клясового ворога.

Треба сказати, що на мітінґу годі було добачити чимало членів з наших відділів ТУРФДім, Жінсекції й Р.З.Т. Навіть не всі члени заряду прийшли, а рядові члени задивившись на них пішли їхнім слідом. Чи не заглядали часом у зелене скло в той час, як поминали клясово свідомі робітники геройських комунарів, що кривавились на барикадах Парижа?

Й чому-ж то нарікати, що в нас не збільшується число членів в орґанізаціях, коли-ж ми самі своїм поступованням відтручуємо не одного симпатика...

Присутний на вічу.

Лондон, Онт.

ЙДІТЬ ВИ ДОКІНЧІТЬ МІТІНҐ...

В місцевості Серві, Онт. є чимало українських робітників. Є й бизнесовці, що то бутилками торгують. У тому то містечку вдалось мені переконати де-яких робітників про заснування тут відділу Р.З.Т. Було вже й кілька прихильників.

Про це довідались патріоти-бизнесовці і давай собі скликати мітінґ. Скликали так, щоб туди не попався "хтось з більшовиків". А щоб мали більше за собою голосів, кожній батько-бизнесовець тягнув на мітінґ всю свою рідню, від найменшого почавши.

На мітінґ прийшло і кількох більшовиків, як патріотичні бизнесовці нас звуть.

Почали мітінґ. Виступив якийсь промовець і починає: — Панове і пані. Ми задумали з кумом оцим (показав пальцем), що нам треба церкви, щоб був наш ксьондз. Вже кількох зложили на це свої додари і я їм дякую від себе...

— Виберіть голову, хтось шепнув під-голосом з боку.

— Нам голови не треба, відказує інший, говоріть далі.

Та вже не знав отой "промовець" про що говорити далі. Зголосився самий на його місце другий.

— Ґазди і ґаздині, почав він, ми зійшлися сьогодня, щоб зробити собі якесь товариство, бо то бачите, що навіть нема де вийти, ні з ким побалакати...

На салі зробився шум, крик, одні одним недають ні слухати, ні говорити. Всі говорять, немає кому слухати.

Нарешті понад всіх найголосніше закричав один з голосів. Трохи притихло.

— Я знаю, каже отой крикливець, одного товариша, він є тут. Він вже був в Монтреалі і у Форт Вилям, він вам все скаже. Спитайте його.

Всі замовчали, шукаючи очима отого, що всьо знає і скаже.

А він десь у кутику заховався і мовчить бідачисько й сам не знаючи, чого то вони від него хочуть.

Чіпились всі до него. Тягнуть одні за рукави, а ще одні за поли. Він вперся й ніяк не хоче йти. На силу вивели його з кутика. Й він зачав свою "промову" — Та ми хочемо якесь маленьке товариство собі зробити, а ви що скажете?..

На тому й закінчив свою бесіду. Знов знявся шум, крик на салі.

Так виберіть собі голову, бачите, що немає порядку, заговорив один здійсних членів Р.З.Т.

Як окропом впарені обрунились бизнесовці й почали вигукувати нелюдськими голосами.

Накричавшись доволі, кинулись вони до своїх жінок й більшими то меншими купочками стали радитись, яке-б то зробити товариство, щоб в ньому був і кьєндз, бо більшовики хочуть їх запровадити в пекло.

— Ідіть но ви й докінчіть, бо бігме хочеться погуляти, закликав на весь рот один, висуваючи свого сусіду наперед.

І виступив знов "бесідник", затиснувши кулаки, закликав.

— Вже пізно, час покінчити мітінґ, бо я хочу вам заграти, а ви собі виберіть якого хочете чоловіка, най він вам скаже, яке товариство добре. Хвилина знов крику, а скрипач отой, щоб покінчити вже раз з отим "мітінґом" потягнув за рукав свого сусіду аж на середину, — Кажи... А бідяга чоловічина став і проситься. — Та я нічого не знаю, чого ви від мене хочете, я нічого не розумію. Лишіть мене...

І всіх своїх покликали отак по слова й всі вони говорили — я нічого не розумію, нічого не знаю.

Так і закінчили мітінґ. Дивуватись бизнесовцям, що то звуть себе патріотами, не можна. Вони-ж тільки й тим живуть, щоб обманювати й обдурювати навколо себе. Дивно тільки, що є чимало ще українських робітників, які дають себе обманювати ґешефтним найманцям, забуваючи, що отакі самі українські патріоти спродали Галичину польській шляхті, Буковину румунським боярам. А тут, в Канаді, теж продають й торгують нами, робітниками.

Для нас, робітників, треба робітничої орґанізації й наше місце між працюючими, а не між пявками.

Око.

Серні, Онт.

ГУРТОМ ЧИТАЙТЕ СВОЮ ҐАЗЕТУ!

Чому ми проповідуємо гуртове читання "Українських Робітничих Вістей" і закликаємо до цего робітників?

До гуртового читання ми закликаємо тому, що, як кажуть народні приповідки:

ГУРТОМ МОЖНА Й МОРЕ ЗАГАТИТИ.
ГУРТОМ І БАТЬКА ДОБРЕ БИТИ.
У ГУРТІ Й СМЕРТЬ НЕ СТРАШНА.
ДЕ ПРАЦЮЄ ГУРТОЧОК, ТАМ ПОВНИЙ КУТОЧОК.
ДЕ ОДИНЕЦЬ — ТАМ ЩАСТЮ КІНЕЦЬ, А ДЕ СІМ — ТАМ ЩАСТЯ ВСІМ.
ДОБРЕ ТАМ СЯ ДІЄ, ДЕ ДВА ОРЕ, А ТРЕТИЙ СІЄ.
ХТО ПРАЦЮЄ В КУПІ, ТОГО НЕ БОЛИТЬ В ПУПІ.

Так воно в праці, так і в науці. Коли є три, чотири або пять свідомих робітників в кемпі чи у фабриці, чи на ґенку, то спільним фронтом вони переможуть темноту й несвідомість десяток.

Починайте-ж наступ на темноту, несвідомість, некультурність, недбальство, картоґрайство — спільним читанням ґазети.

Для цего змобілізуйте ряди свідомих гуртків в містах, кемпах, фабриках, лісах, на залізницях і на фармах.

Складіть плян читання: один читає, другий пояснює, третій відповідає на запитання.

Встановіть вільну дискусію над прочитаними статтями.

Заповніть анкетну картку, яку подаємо і зашліть до редакції.

Пишіть, як у вас відбуваються читання.

В 68. РОКОВИНИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

Старанням драмспівгуртка при відділі ТУРФДім в Форд Ситі, Онт., відсвятковано дня 14. квітня концерт-мітінґом 68. роковини Т. Шевченка. Концерт відбувся в Укр. Роб. Домі. На концерт прибуло поважне число робітників і робітниць. Прибули навіть і такі робітники й робітниці, що ніколи не бували попередньо в нас на концертах.

Концерт-свято отворив т. Н. Женчук та пояснив присутнім значіння цього концерту. В концертову програму входили такі пісні: "Заповіт", "Гамалія", "Вічний революціонер", "Діточий Інтернаціонал", "Дубінушка", "На смерть", "Свято в Чигирині" і т. д.; деклямації: "Тополя", "Кавказ", "На пожарищах Европи" і "До живих і мертвих і ненароджених земляків моїх".

В половині програми виступив з рефератом тов. Н. Гуцалюк, котрий говорив про життя і творчість Т. Шевченка. Закінчуючи свій реферат, промовець сказав, що тільки в Радянському Союзі сповнилися слова Т. Шевченка, де селяне й робітники пірвали кайдани й створили вільну державу. Але прийде той день, що робітнича кляса буде свобідною та заведе такий лад в цілому світі. Отак зорґанізовані робітники й робітниці міста Форд Ситі віддали пошану великому поетові Т. Шевченкові в день 68. роковин його смерти.

На закінчення взиваємо всіх робітників і робітниць, що мають охоту брати участь у співі або в іншій мистецькій праці, щоб вступали до нашого драмспівгуртка.

В. М., робкор.

Форд Ситі, Онт.

ЗБУДЬМОСЯ ВЖЕ ОЦИХ НАРІКАНЬ.

Прочитуючи "У.Р.В." з 16. квітня я натрапив на допис тов. Данила під заголовком "Даймо час працювати вчителеві". Тов. Данило пише про положення в місцевостях, де немають ще товариші своїх власних приміщень, та як вони прирікають працювати, коли-б їх мали; а як побудують У.Р.Д. то й замести нехочуть, звалюючи всьо на вчителя.

Це дуже але. Я думаю, що наші відділи повинні-б раз на все позбутись цих нарікань зі сторони наших вчителів. А позбутись того це дуже легко. В нас з початку побудовання Роб. Дому було таке саме поняття, що вчитель має досить часу на замітання, але зчасом ми переконалися, що вчитель має досить умової праці в орґанізації і тому звільнили вчителя від тої мітли раз на все, на котру так багато є нарікань. І в нас так само товариші роблять порядок в У.Р.Д. за чергою що тижня по 2 товариші. Отакий порядок є в нас вже поверх три роки і немає жадних перешкод, про які говорить тов. Данило, пишучи за свою місцевість. І коли-б так скрізь товариші поступили, беручись за виконування обовязків по щирости, будьмо певні, що нарікання на оту мітлу вже небуде.

Це вже крайня пора, щоб наші відділи з цим покінчили. Я думаю, що наші відділи вже можуть обминути оті малі недостачі. В нас вчитель аж муркотить часом замітати, але ми йому недаємо. І це не є жарт, а щира правда.

Я свого часу робив порядок в У.Р.Д. а наш вчитель чогось то брався мені помагати. Я йому й говорю — Товаришу йди до своєї роботи, чого ти мені помагаєш. Я ще сам годен замести. А він мені каже: — Та і це добре часом робити для фізичних вправ. Гарна це вправа фізична коло мітли, подумав я собі і замітав далі.

Товариші, по наших відділах зробіть скрізь так, щоб недопустити вчителя до мітли, хоч би він цего хотів робити навіть для своїх фізичних вправ. Бо він часом може всьо таки написати до ґазети, що й він робить порядки за нас. Наш звичай й так обтяжувати досить вчителів, бо ми любимо мати вчителя в кожнім комітеті, що знаходиться при відділі, а тих комітетів є часом так багато, що навіть членів не стає, бо резиґнують, тоді вчитель є майже в кожнім з тих комітетів.

То-ж товариші сповнім свій обовязок, недопустім вчителя до мітли, бо він має досить на своїй голові без замітання. А для нас замітати це не є тяжкий обовязок. І як ми так поступимо, тоді аж позбудемось тих нарікань.

Член.

Тіммінс, Онт.

ВСТРОЇЛИ КОНЦЕРТ.

В Кепреол, Онт., встроїла содборська орхестра концерт в Емпіріял театрі. На концерт зійшлось чимало людей. Саля театру була переповнена слухачами. Були й слухачі інших національностей.

Виконавців концерту публика щиро вітала кожньочасно оплесками й на їхнє домагання багато концертових виступів повторювано. Так само вподобався присутнім сольо-спів т-ки Непіт "Віють вітри". Концерт випав вдачно і слухачі були вдоволені.

Робкор.

Кепреол, Онт.

ТАК І НЕ ДОЇХАВ.

В місяці січні їхав між іншими до старого краю один робітник назвиськом Фербей. В Галіфаксі мав він пересідати рано слідуючого дня на інший поїзд. До рання було вже недалеко й компанійний аґент сказав подорожнім, щоб остали в тих ваґонах, що приїхали, а відтак рано пересядуть на другий поїзд. Подорожні так і зробили.

Остався у ваґоні й той робітник Фербей. За якийсь час до того самого возу ще прийшов один, сів коло Фербея й почав розпитувати куди й до кого їде, то-що. Про себе сказав, що він теж їде до старого краю. Розбалакались. Фербей поклався спати. Рано збудив його хтось, запитуючи куди їде.

Фербей встав, дивиться на себе, а він порозхрістаний. Шукає за грішми — немає грошей. 260 доларів пропали враз з тим самим чоловіком, що ніччю балакав з ним. Він зараз дав знати поліції, так слід пропав за отим незнайомим чоловіком. Тепер Фербейові ні вертати в Алберту, де працював до того часу, ні їхати до краю. Грошей немає в него ні на подорож, ні на прожиток.

Майк Савчук.

Галіфакс, Кве.

ВЖЕ В ПЕРШИХ ДНЯХ ПОЧАЛИ ПРАЦЮ.

Старанням українських робітничих орґанізацій у Форт Френсес, Онт., а в порозумінні з зарядом Р.З.Т. в Брентфорд, Онт., скликано масовий мітінґ ще 30. грудня 1928 р. По відіграванні одноактівки "Не всі в дома" промовив тов. Тимунь, якого вже немає між живими. Тоді він розповів про завдання й працю ТУРФДім, взиваючи присутних оснувати у своїй місцевості відділ отого освітнього товариства. На його заклик вписалося 7 членів нових, а приступило до відділу 3 члени, що були до того часу у відділі ТУРФДім в Форт Френсес, Онт.

З 10-ти членів сформовано ще в місяці грудні м. р. новий відділ ТУРФДім в Брентфорд, Онт. До заряду відділу зістали вибрані т.т.: Петро Карпіш — голова, Адам Ласінський — заступник голови, Іван Ґаланджій — протокол. секретар, Дмитро Данильчук — заступник секретаря, Осип Данилюк — секретар-скарбник; до контрольної комісії відділу ТУРФДім увійшли т. т.: Федір Абуханев, Микола Заячківський, Василь Ґаланджій; кольпортером вибрано тов. Івана Фізора, а бібліотекарем — Михайла Тантаралюка.

Хоч відділ ТУРФДім в нашій місцевості зістав затверджений 24. січня ц. р., працю ми почали зараз в перших днях місяця січня.

За останніх три місяці ми сформували у відділі шкільний, освітній і мистецький комітети, зорґанізували Українську Робітничу Діточу Школу, до якої вчащає 19 дітей. Навчання в школі відбувається два рази в тижні, вівторок і четвер, від 7. до 9. год. вечером. Вчителює тов. П. Карпіш і вчить дітей безплатно.

В нас існує теж курс для неграмотних. В цьому навчає т. Василь Ґалан два рази в тижні. Учасники курсу зробили вже чималий поступ в засвоєнні й вивченні письма. Тов. Василь Ґалан вчить так само безплатно. Кожньої неділі відбувається в нас голосне читання. На тому читанні буває 15 до 20 слухачів, членів наших орґанізацій. Читаємо зараз "Історію культури". Серед слухачів помітно зацікавлення в читанні й розяснюванні питань що-до розвитку культури.

Неділями ранком відкритий в нас освітній курс. На цей курс вчащає 10 слухачів. Предметами навчання є граматика, українська мова й ґеоґрафія.

Що-до мистецької праці, то хоч і мистецького комітету ще не зорґанізовано, все-ж таки відограно вже "Трьох до вибору", "Редина щіткарів" і в користь пресової кампанії "Кроваві перли".

Досить активно працює відділ Жінсекції в представленнях і у всяких комітетах. Не менше й вкладають праці члени й членкині Р.З.Т. Їх є у відділі 40 членів. На місячні збори приходять майже всі, є й чимало з них навіть дуже активних, хоч є й такі, що все усуваються від будь-якої орґанізаційно-освітньої роботи. От хоч би взяти пресову двотижневу кампанію. Поухвалювали чимало, а прийшлось виконувати оті рішення та обдумувати, як взятися за працю, тоді багато осталось дома.

Робкор.

Брентфорд, Онт.

СВЯТКУВАЛИ ДЕНЬ ПАРИЗЬКОЇ КОМУНИ.

В неділю, 17. березня, в Келґари, Алта. заходом міського Центрального Комітету Робітничої Оборонної Ліґи, робітники обходили 58 річницю Паризької Комуни величавим вічем у Варяєти-театрі по полудні, а вечером в Укр. Роб. Домі відбувся масовий концерт-мітінґ з нагоди двох свят: Паризької Комуни і 68. роковин смерти Шевченка. Перша частина концерту була присвячена Паризькій Комуні. Діточа орхестра відіграла Жалібний марш комунарам і його вислухали стоячи. Вступне слово виголосив Т. Сроцький. Від відділу К.Р.О.Л. говорив т. Віндлей, в українській мові Т. Мойсюк. Оба бесідники розказали історію боротьби французького пролетаріяту до Паризької Комуни. Паризька Комуна, хоч і не вдержалась довго з за недорозуміння клясової солідарности селянства з робітництвом, що не дало своєї помочи комунарам, зродила зараз на одній шестій частині земської кулі невмирущу сильну комуну, Радянський Союз.

Друга частина концерт-мітінґу присвячена була роковинам Шевченка. Програма була ріжноманітна. Пісні "Заповіт", "Гамалія", випали добре, навіть анґлійська публика, що не є призвичаєна до таких довгих концертів, сиділа до кінця. Реферат про Шевченка виголосив т. Тимчук, наш вчитель робітничої школи. Концерт-мітінґ закінчено "Інтернаціоналом".

На обох вічах ухвалена резолюція протесту проти заборони свободи слова і засуду тов. Арво Ваари.

Робкор.

Келґари, Алта.

ПРИЙШОВ ДО НАС З КАЗАННЯМ.

Дня 9. березня прибув на кемпу Індіян Лейк, Онт. один "проповідник". У своїй проповіді почав він навчати, як мають робітники жити й заховуватись після божих законів. По скінченій проповіді ставили робітники отому проповідникові чимало запитань та на їх важко було дістати відповіди.

Зате я відповів на запитання і гадаю, що моя відповідь була влучна. Я сказав, що робітники знають вже, як мають жити. Вони мусять жити як одна велика пролетарська родина й спільними, обєднаними силами зводити боротьбу проти капіталу і його слуг.

Отут вже й заговорила справжня "любов ближнього" в отого проповідувача. Він заявив, що постарається мене повчити так, що я попамятаю. Так виглядає ота "християнська любов", про яку говорять усякі проповідники.

На тій кемпі є 76 робітників. На жаль, тільки двох читає робітничу пресу. Решта витрачує вільні хвилини на картоґрайство й усякі беззмістові балачки. Не знають нещасні, що самі караються в тяжкому визиску праці з за своєї несвідомости, а через них і другі; не знають, що саме вони й всі ті, що грають в карти, піячать, не читають робітничих ґазет ні клясової літератури, продовжують панування капіталу й визиску працюючих.

Робітник.

Індіян Лейк, Онт.